

Протокол

№

гр. София, 18.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 18.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **10872** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 14:05 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - Г. Й. Т. - редовно уведомена, не се явява и не се представлява. Постъпила е молба от пълномощника й адв. С. от 09.03.2026 г., с която моли делото да се отложи, тъй като има насрочено друго дело в СРС.

ОТВЕТНИКЪТ - директорът на Дирекция „Социално подпомагане” – Л. (ДСП – Л.) - редовно призован, се представлява от юрк. О. С., с представено днес пълномощно.

ЮРК. С.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА молбата от адв. С., с която иска да се отложи делото за друга дата.

ЮРК. С.: Водя допуснатия свидетел и моля да бъде разпитан.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на допуснатия в предходното съдебно заседание свидетел при режим на довеждане.

В залата се въведе свидетелят.

СНЕМА самоличността на същия:

М. Б. Д., 65 г., българка, българска гражданка, неосъждана, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

ОБЕЩА да говори истината.

На въпроси на юрк. С., свидетелката Д. отговори:

Работя в ДСП „Л.“, отдел „Закрила на детето“. Социален работник съм.

Познавам Г. Т. от 2019 г. в качеството си на социален работник и тогава за пръв път вече бяха подадени документи и жалби към нас и аз водя случая от тогава. Аз съм водещ социален работник по случая.

Категорично казвам, че тя не сътрудничи, въпреки познанството ни с нея толкова години по никакъв начин. Тя не отговаря на телефон, не връща обаждане. Посещаваме адреса, оставяме покана, но тя не се отзовава да върне обаждане за връзка с нас, за уговаряне на посещение на адрес, за среща с детето, за социална работа.

Пращаме писма и документи с обратна разписка, които тя не получава. Винаги ги връща.

Всеки месец адресът се посещава задължително. Никога не сме я открили или не е отворила, ако е къщи. Винаги сме оставяли покана за обратна връзка с нас. Ако сме се качили до вратата и на вратата, ако не сме успели – в пощенската кутия. Ходим всеки месец, защото така е по нашия закон за отворен случай за работа с детето. Ние трябва да се срещаме, да ги посещаваме на адреса, да извършваме консултативна работа и с детето, и майката, но никога, много е било рядко, ако тя отговори на телефон. Това се е случвало веднъж в годината. Тя винаги казва „не може да дойдете“, „аз съм на работа, детето е на училище. Той е аутист. Вие го притеснявате“. Винаги отказва посещение на адреса. От толкова години аз посетих адрес за пръв път тази година. За първи път тя ни допусна в дома си.

Посещенията са заради отворения случай за родителско отчуждение с бащата и щом има случаи се посещават. Изготвя се план за действие, социален доклад и т.н.

Смятам категорично, че майката има вина относно отчуждението. Насам в годините, в началото детето се срещаше спокойно с баща си и в един момент нещата ескалираха. Майката сякаш го отчуждава. Майката не работи за това детето да се среща с бащата. Тя не разрешава. Всякакви методи използва и е факт родителското отчуждение. Тя изгради у това дете актьорско майсторство, което ние наблюдаваме като го видим. Веднъж тя го доведе в отдела. Детето крещи, пищи, иска да се маха, да ни арестуват, непознати сме, чудовища сме, бащата е лош, злодей и т.н. Това дете го виждаме в неформална среда. Ние ходим на адреса, ходим в училище. Аз го видях в църква на 15-и септември. Той е спокоен. Никъде не пищи, никъде не крещи. В съда на изслушването, преди месец, той ни впечатли. Това дете влезе в съдебна зала най-спокойно, хвана микрофона и не искаше да напусне съдебната зала. Разказва спокойно какъв злодей е баща му, как той бил на 3 години, какво си спомнял от баща си, злодейства - как биел него, биел и майка му. Бил на 8 месеца и си спомня. Той декламираше неща, които няма как да ги знае, освен от майката. Майката го учи кога какво да прави и как да се държи.

Изслушването на детето беше в СГС за родителски права. Бащата иска родителските права, местоживеене и издръжка на майката. Бащата иска детето.

Толкова години бащата винаги сътрудничи, макар че не е в район „Л.“ и контактуваме с него рядко. Той отговаря на телефон веднага, или връща обаждане, или идва в отдела, или пуска документ. Имаме информация от бащата, а не от майката.

ЮРК. С.: Нямам повече въпроси.

Разпитът приключи.

Съдът върна личната карта на свидетелката и освободи същата от залата.

ЮРК. С.: За сведение прилагам извлечение от протокол от делото в СГС, за което ставаше въпрос, където с определение СГС определя ползване на задължителни социални услуги в [населено място], [жк], [улица] от родителите самостоятелно, и заедно с детето.

Искам също да докладвам, че ние сме в постоянен контакт с ръководството. Издирват я. Също не отговаря на въпроси майката и умишлено саботира отново и това определение и те са изпратили писмо до състава на СГС – въззивен състав, за да се докладва за тази социална услуга. Представям и моля да приобщите за сведение незаверен протокол, защото СГС са ми изпратили само извадка в тази част.

По доказателствата, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА за сведение представения днес от процесуалния представител на ответника протокол от съдебно заседание, проведено на 09.02.2026 г. по гр. дело № 13526/2024 г., по описа на СГС.

СЪДЪТ намира, че следва да изслуша и допуснатия до разпит свидетел на жалбоподателя, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и го НАСРОЧВА за 29.04.2026 г., от 13:30 часа, за която дата страните са уведомени.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14:20 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: